

Oppepper

Hij sprak geen woord

Een tijd om stil te zijn en een tijd om te spreken -Prediker 3:7

Het is waar dat niets dat God ons gegeven heeft ons meer onderscheidt van de dieren dan de gave van intelligente spraak. Het is ook waar dat een Christen die rustig blijft in het aangezicht van tegenslagen en beproevingen en die weigert om iets kritisch te zeggen over anderen die misschien “een lagere weg” zijn ingeslagen, meer van de geest van Christus uitstraalt. ‘De mannen van de Hoge Raad beschuldigden Jezus van alles en nog wat, maar Hij verdedigde Zich niet. “Hooft U niet wat zij zeggen?” vroeg Pilatus. Tot zijn grote verbazing gaf Jezus geen antwoord.’ -Mattheüs 27:12-14

Hier werd het patroon neergezet voor de Christenen van ieder tijdperk. De almachtige Zoon van God, die de wereld in al haar glorie door Zijn Woord had laten ontstaan verkoos om volkomen kalm en stil te blijven. Wat zouden wij graag onze mond hebben opengedaan in zo’n situatie, om die lui eens goed de waarheid te zeggen, wij zouden de zaak in eigen hand hebben genomen en alles ‘rechtgezet’ hebben. Kwam het doordat Jezus zwak was dat Hij niet antwoordde? Was Hij een lafbek, benauwd voor de gevolgen die Zijn antwoord en daden zouden hebben? Deed Zijn stilte iets af aan Zijn eerdere uitspraken en beslissingen?

Natuurlijk niet! Dit is juist een prachtig plaatje van goddelijke kracht, een van de mooiste in de gehele Schrift! De mensen die getuige waren van dit hele drama dachten waarschijnlijk dat die trotse Galileeër nu eens mooi op zijn nummer werd gezet; dat Hij volledig gediskwalificeerd werd en te schande was gezet.

Maar zo was het helemaal niet. Wij weten nu dat ze door het verkeerde uiteinde van de telescoop keken, want de massa die de Verlosser van de mensheid aan het kruis nagelde ligt al lang en breed begraven onder het stof.

In ons tijdperk is alles een en al drukte en stress, maar dit komt niet alleen maar door de moderne tijd. Denk maar aan de Israëlieten in de woestijn; die werden op de hielen gezeten door het leger van Farao. Vanuit menselijk oogpunt hadden ze maar twee mogelijkheden: afgeslacht worden in de woestijn of verdrinken in de Rode Zee. Wat deden ze toen? Opeens vergaten ze God en alles wat er al vooraf gegaan was aan hun vertrek. Ze mopperden en klaagden en zeiden openlijk met luide stem dat ze liever terug gingen naar de slavernij en de ellende in Egypte dan een gok te wagen met God. De stem van Mozes bulderde door het kamp met woorden die hun doel niet misten en de weerbarstige menigte deden bedaren: ‘De HERE zal voor u vechten, u hoeft zelfs geen vinger naar hen uit te steken!’ De strijd van het leven behoort aan God toe en niet aan ons. Wij moeten leren om rustig te blijven. ‘Word rustig en weet dat Ik God ben.’ Laat mij geen ijdel woord onbedachtzaam spreken; verzegelt U mijn lippen, al is het maar vandaag.